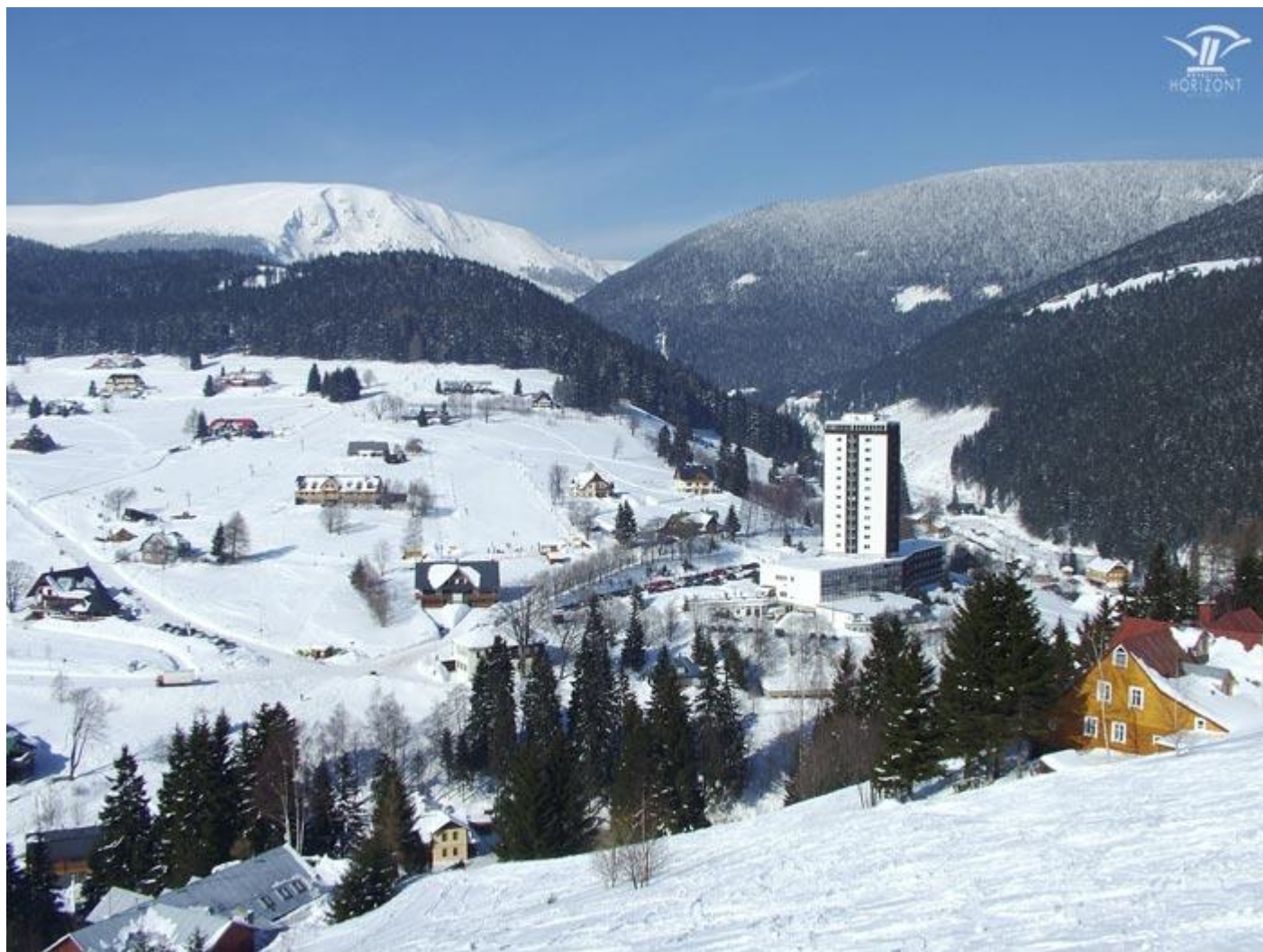

Hotel Horizont v Peci pod Sněžkou v letošní sezóně 1. mimopražským pořadatelem turnaje mužů

Z 16ti turnajů mužů v letošním ročníku je plánováno, že se jich plná polovina odehraje v Praze, o ty ostatní se podělí pořadatelé - 2x v Jindřichově Hradci a Trutnově, 1x v Náchodě a 3x na hotelu Horizont v Peci pod Sněžkou. První z těchto turnajů v Peci, se uskutečnil 4. prosince, za 14 dní 18. prosince, proběhne turnaj kategorie B a 12. března příštího roku, by se měly souběžně odehrát turnaje žen a mužů kategorie Super A.

Přesně takový pohled se nabízel účastníkům turnaje. Po vydatném sněžení a jistě ne jednoduchém cestování, ale za modré oblohy v Peci pod Sněžkou, dorazilo jen 10 přihlášených hráčů z 12ti. Jedenáctým hrajícím, pokud se to takto nazvat dá - k tomu se ale dostaneme později - jsem byl já. Dvanáctý „neúčastník“ Ondřej Veselý z Pardubického - nejmladšího klubu, co do založení – pro nemoc nepřijel.

Jako první dvojice bojovala o postup do vrchního pavouka 17letý Denis Hofman z Trutnova a nový hráč na ricochetovém Tour Martin Maděra, hájící barvy Horizontu. Je zvláštní napsat, že 17letý hráč splnil jednoznačně roli favorita nad o generaci starším Martinem, ale toto je prostě fakt, který tu u řady hráčů bude platit při srovnání s Denisem. Není totiž žádným nováčkem a ricochetu se věnuje už několik let a patří ve svém věku k nejlepším v Česku. Velkou oporou mu je jeho máma, která mu zabezpečuje snad vše, co k ricochetovému růstu potřebuje, a jak jsme byli i svědky, umí si svůj „team“ postavit pěkně do latě, pokud zabezpečovací servis nemá na míru, jak potřebuje. Utkání lze se říct, s přehledem zvládl 16:9, 16:11, 15:9. Do druhého utkání nastoupil sebejistý, zkušený hráč Arnošt Hytych. K boji jej vyzval druhý nejmladší účastník, nicméně zkušenější 18letý Jakub Šolín z Trutnova. Zkušenější proto, že v době, kdy to začínal

hrávat jeho táta, tak Jakubovi byli 3 roky a už v té době táta věděl, že kariéru v ricochetu bude pravděpodobně úspěšně zvládat i jeho syn, a proto mu už od útlého dětství našeptával do ouška při ukolébávkách, jak do míčků bouchat a trefovat je o stěny, aby patřičně deprimoval své soupeře ještě dříve, než se na kurtu rozkoukají. Jestli toto neplatí někdy u jiných Jakubových soupeřů, tak tady v tomto utkání to platilo na 100%. Protože tento článek píšu já, můžu tedy napsat, že já jsem si ani neškrtnul a zmizel jsem s kurtu hodně rychle po výsledcích 15:4, 15:8, 17:11. Myslím, že bez komentáře!! Věkový rozdíl skoro 24 let, ale pozor, já se necítím být ještě tak starý, ale spíš zkušený, čímž jsem se chlubil před turnajem. Dnes už vím, že raději budu příště mlčet o svých zkušenostech, které mi byly k ničemu.

Nejhezčí z prvního kola utkání byl třetí souboj, ve kterém nastoupili Jiří Herda z Trutnova a Martin Rudovský z nejpočetnějšího - co do členů hráčů - ricochetového klubu v Česku, Palmovky Praha. Když jsem toto utkání sledoval společně s ostatními, shodli jsme se Edou Kočvarou, že Martin ještě v druhém setu nechápal a nevěřil, že proti sobě má fakt dnes hodně nadupaného soupeře a asi v současné době nejlepšího trutnováka a z prvního počátečního podcenění se mu nedařilo se smířit s realitou, že bude-li chtít vyhrát, trumfy bude muset vysázet již v prvním utkání turnaje. První dva sety, i když po urputném boji, ale přece, odevzdal Martin Jirkovi 20:21 a 11:15. Teď nevím přesně, jestli volal někomu telefonem před třetím setem, ale u jeho ucha jsem telefon ten den viděl několikrát a tak je docela možné, že pod dirigentskou taktovkou svého táty, který mu možná něco přes ten telefon poradil, zvládl Martin následující sety skoro stejným poměrem, jako předtím Jirka, tedy, 21:20 a 15:10. Když viděl Eda Kočvara, že Martin toto utkání konečně otáčí ve svůj prospěch, rozhodl se jít na masáž, že už to bude jasný výsledek, a že není důvod Martinovi nevěřit, a ať mu jen hlásím průběžný stav. Moje poslední zpráva byla na masérnu, že Martin vede v pátém setu 13:11, a když viděl po masáži zad a šíje, že Martin nakonec Jirkovi podlehl 13:15, odešel na další masáž, tentokrát hlavy, jak ho rozbolela z toho, že nemohl pochopit, jak toto mohl prohrát. Edo, je to sport a tam je možné všechno!!!

Skoro jako fotbalová jedenáctka – Eda Roney, z Manchesteru United. Poznáváte?

„Martine, hrej to do zadu! Tobě to snad vysvětlí dokážu. To, že to neumí pochopit jiní moji svěřenci, mě v tuto chvíli nezajímá“. „Počkej Edo, teď se fotím. Ta fotka je pro mě moc důležitá, zas tak známěj rococheták nejsem.“ (Martin Maděra)

Po těchto třech utkáních bylo jasné, kdo patří do kterého pavouka. Hrál se systémem na dvě porážky, to znamená, že po té první porážce ještě neznamenalo pro hráče konec nadějí na vítězství. Šance se ještě pro všechny účastníky zvýšily poté, kdy do čtvrtého utkání o postup do vrchního pavouka zatím nastupoval

Radek Malý k utkání s Ríšou Machem z Trutnova. Utkání mělo začít v 10.00 hodin. Telefon Martina Rudovského hlásil zprávu o poruše vozidla někde u Liberce, na jakési Radkově chalupě, či někde po cestě. Ale to nebylo podstatné. Podstatné bylo, co rozhodl vrchní rozhodčí poté, kdy nekvalifikovaného Arnošta Hytycha, bez této licence, vyměnil na tomto postu kvalifikovaný s licenci od ČRA Martin Rudovský. Protože Radek hlásil, že určitě dorazí, rozhodčí po konzultaci s Richardem Machem rozhodl čekat do 13ti hodin. Aby Ríšovi to čekání bylo milejší, dostal ode mne jahodový zákusek. Když se konečně Radek dostavil převlečený a nachystaný k utkání, zase nemohl nastoupit Richard. ☺ ☺

Co se stalo? Ríša z nudy a čekání hrál utkání jen tak pro potěšení a ... Situace, kterou sám moc dobře znám. Píchlo v zádech a konec. Jo, Ríšo díky za startovné 250,- korun, anebo viš co, dostal jsi zákusek za cenu, jakou nemají ani v Grandhotelu Pupp ve Varech. Tak co ještě chceš a pro potěšení sis taky přeci zahrál. Jako bonus ještě dostáváš 18. prosince na béčkovém turnaji, který tu bude za 14 dní, start v soutěži v případě přihlášení – zdarma!!

Vrchní osmička byla tedy jasná. Eda Kočvara-Denis Hofman // Jakub Šolín-Martin Portl // Ondřej Veselý(nepřijel)-Radek Malý // Jiří Herda-Milan Synek. Do spodního pavouka propadli Martin Maděra, Arnošt Hytych, Richard Mach(vlastně nenastoupil na kurt do soutěže) a Martin Rudovský.

Utkání Eda – Denis? Ty „dělovky“ od Edy byly přesné a tak naprosto konkrétní, že Denise pěkně otrávil a raději se po výsledku 4:15, 6:15, 7:15 „rozhodl“ hrát další utkání v pavouku spodním. Eda vůbec všechna utkání od počátku pojal jako trénink na utkání, které si vypočítal podle jakýchsi propočtů, že narazí v semifinále na Radka Malého, kde měl v úmyslu mu být důstojným soupeřem.

Utkání Jakub – Martin? Noooooooooo, tak to byla detektivka!!! První dva sety? 12:16, 19:21 a pak ten třetí Martin trochu vypustil a prohrál jej 15:7. Jooooo, to neměl dělat. Ten Jakubův nádech byl značně silnej a po vítězství i ve 4.setu 18:13 přišla motivace jako hrom. Věřil si, že to otočí a Martin nevěřil sobě, že to zvládne vítězně, přesně takto to působilo z pohledu hlediště = výsledek 16:14 pro Jakuba. Jakube, tak toto bylo fakt dobrý, ještě jednou posílám gratulaci.

Utkání Ondřej Veselý-Radek? Že Ondra nenastoupí se vědělo poté, kdy dorazil Martin Portl a turnaj byl již rozehrán. Jak už jsem napsal na začátku, někdo na tom vydělá v umístění a pěkně bez boje. Ááááááá, kdo nejvíc? No přece já! Později po rekapitulaci turnaje se ukázalo, že díky tomu, že měl být mým dalším soupeřem ve spodním pavouku, mohl jsem být nejhůře v umístění turnaje 8. a asociace mi na můj účet nasype plných 1200 bodů !!!

Hlavní rozhodčí turnaje a úspěšný hráč RSK Palmovky – Praha (a taky velmi úspěšný zpěvák pražského sboru)

Zleva: Martin Maděra, Eduard Kočvara, Arnošt Hytych, Martin Portl a Milan Synek.

Utkání Jirka-Milan? Napíšu to jasně a výstižně. Jirka rozhodně na Horizont tentokrát nepřijel prohrávat a myslím si, že tajně i přemýšlel, že má šanci na to, dostat se na 2. pokus až do finále. Neměl to však jednoduché, to utkání mohlo klidně skončit opačně stejným výsledkem. Jediný 1. set jasnější, co do výsledku pro Jirku 15:6. Milan ve 2. setu pořádně zabral a po poměru 13:15 to bylo 1:1 na sety. V dalších setech vždy byl o chlousek blíže k vítězství Jirka a tak 3:1 na sety vyhrál(15:13, 15:12).

Hráči, kteří prohráli, spadli tedy do pavouka spodního, kde začal tuhý boj o ještě jakousi relativní možnost získat lepší umístění v konečném pořadí a neztratit úplnou naději na medailové umístění. V několika případech bylo jasné a nabízela se možnost že hráči, kteří hráli spolu ve vrchním pavouku, mohou na sebe opět narazit v pavouku spodním. Po tomto zjištění se přestalo hrát a začala sice klidná, ale bylo dobře, že konstruktivní diskuze. Někdo řekl názor, který zastávala asociace na jiných turnajích, já, Radek Malý, Jirka Herda, Eda Kočvara, Martin Rudovský, jsme jednoznačně měli názor opačný a to ten, že pokud na sebe narazí ve spodním pavouku opět stejné dvojice z horního pavouka, utkání musí být sehráno a vítěz postupuje dál i přesto, že v horním pavouku opačně prohrál. Pro zmíněné jasná logika. Víc níže připomínky, které bude řešit sportovní komise po mé urgenci, kterou podám.

Spodní pavouk určil tyto dvojice: Maděra-Synek, Hytych-Veselý, Portl-Mach, Hofman-Rudovský. Do úplného konce bylo sehráno jen jediné utkání z těchto čtyřech a to hned to první. Martin Maděra si je zatím jasně vědom, že v prvním roce působení na ricochetových Tour sbírá teprve zkušenosti a že 6.borec ricochetového žebříčku Milan Synek je výš postaven i než takový Miloš Pokorný, či Radek Malý!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Martin si už potom v turnaji nezahrál, jelikož dál dostával hráče do pavouka, co mu

utkání skrečovali, buď vlivem zranění, či neúčasti Ondry Veselého. Tím pádem v turnaji obsadil konečné 9. místo.

O utkání Hytych-Veselý jsem se už zmiňoval. Ondro díky, ale neznám Tě jak hraješ, vůbec nevím, co seš zač a možná bych Tě třeba porazil, ale to při mých současných výkonech, asi jako jediného!!! Snad tedy příště, ale to už budeš mít složitější, protože teď jsi měl šanci, kdy já to hrál po skoro roce, jenže teď jsem dal slib Edovi, že přijedu na pár tréninků až do dalekého Brnrna a chci, rozumíš ... chci být jen lepší, ne už horší.

Jakub Šolín ze zadu kontroluje, jak dobíhá Martin Portl. Denis Hofman jde gratulovat k dalšímu úspěchu Jirkovi Herdovi.

Utkání Denis Hofman a Martin Rudovský sice začalo, ale nedohrálo se. Za stavu 21:20, 9:15, 8:15 – tedy 1:2, Martin po třetím setu, ač vedl, utkání skrečoval ve prospěch Denise a to pro bolesti zad. Ach ty záda. Je nás nějak moc hráčů s těmi bolestmi zad. Myslím si, že by to měli v Praze na Homolce začít řešit, kde se nachází ten pravý důvod. Anebo ...Miloši, cos to sem dotáhl z toho Holandska za sport? Dělá nám všem tolik zdravotních problémů! Co se týká mě, vždycky jsem potlučeněj, jako bych hrál házenou. Při mém dalším utkání s Milanem Synkem, který mi musel snad 10x pomáhat z kurtu se zvednout na nohy, na mě Eda z hlediště křičí: „Ty to ministerstvo zdravotnictví stojíš z ricocheřáků snad nejvíc peněz, jak seš dobitej na kolenou, rukou a hlavě.“ Jenže ať dělám, co dělám, skáču rybky, hážu raketou proti míčku, aby tam byla raketa dřív než s moji rukou, stejně to nevede k úspěchu. To utkání Milan vyhrál, i když mé skoky v 2. a 3. setu pomáhaly aspoň udržovat naději na boj. Výsledek 7:15, 20:21, 13:15. V souběžném utkání v pavouku hrál poražený Denis s Martinem Portlem a taky prohrál ve třech setech 10:15, 10:15, 14:16. Takže jsem se mohl těšit, že si zahraju já s Denisem o 7. místo. Fakt jsem si zase věřil a docela hodně. Nevím proč jsem prohrál. Mezi mnou a Jakubem bylo skoro 24 let rozdílu, v Denisově případě skoro 25 let rozdílu. Říkám si, asi to bylo tím. Výsledek? 10:15, 14:16, 14:17. Jo, ve 2. setu jsem vedl 14:11!!! To byla pro mne největší šance soboty, jak uspět aspoň v jenom setu. Musím ale přiznat, že Denis bojoval a před utkáním mi říkal, že udělá vše pro vítězství. Ale co, mám svých jistých 1200 bodů + 13 bodů z loňska, takže jsem si spočítal, že ze 109. místa bych se měl posunout někam na 25. místo v žebříčku, aniž bych uhrál jediný set. No není toto přeci „bomba věc“? A to byl můj 1. turnaj v letošní Tour a mám 1213 bodů. Jen doufám, že mi je neseberete u zeleného stolu. Jsem jeden z mála, který totiž dokáže přiznat, že to hraju pro ty body a snažím se jich získat za každou cenu, co nejvíc.

O 5.místo si zahráli Milan Synek (prohrál předtím s Jakubem Šolínem 15:7, 11:18, 11:16, 10:17) a Martin Portl (prohrál předtím s Jirkou Herdou 10:17, 7:15, 15:10, 12:16). Výsledek 15:17, 6:15, 15:12, 17:19 pro Martina Portla.

V turnaji se na šanci umístít na medailových místech tedy nejdéle udrželi, Eda Kočvara, Jakub Šolín, Radek Malý a Jiří Herda. Je fakt paradox, že Radek přijel ve 13 hodin a hned věděl, že bude hrát o bednu, aniž by sáhl na raketu!!! Ještě v horním pavouku na sebe narazili v pomyslném semifinále Eda a Jakub. Za pomoci několika bojovných pokřiků „Horizont!!!“, Eda vypral z kurtu vynikajícího Jakuba, ale to jen za

pomoci strachu, který měl před utkáním. Eda se přiznal, že trochu obavy měl, protože s Jakubem už jednou kdesi v Praze prohrál a nechtěl polevit v nasazení a tím riskovat, že by se Jakub dostal do hry. Výsledek poměrně jasný 15:11, 15:8, 15:9.

V druhém semifinále Radek poprvé vstoupil na kurty. Bylo vidět, že sice hraje, ale zároveň si trénuje postavení nohou, držení těla, stabilitu postoje, náklon rakety při úderu a ještě se stihne bavit s diváky. Fakt nechápu, jak to tento člověk dělá. Znáám jej přes deset let, vypadá pořád stejně a ricochet hraje, jako za mlada a možná i lépe. Už jsem to kdysi někde psal, jak byly roky, kdy jezdil docela často na Horizont trénovat s dnes již zesnulým Michalem Sedláčkem a „zdravě žijícími“ Petrem Rychnovským a Jirkou Davidkem. Trénoval snad vše, aby jednou porazil Miloše Pokorného. Přesto, že asi zůstalo dodnes jen u snu o této výhře, Radka považuju dnes za ricochetového hráče č.4 hned za Milošem Pokorným, Janem Koukalem, Honzou Veselým. (jo zapomněl jsem ještě na Alana Mačora – opravuji na hráče č. 4.-5.) Jirku Herdu přehrál 21:19, 15:6, 15:6.

Jakub i Jirka tedy spadli do spodního pavouka a jak už jsem psal výše, tam si vybojovali vítězstvím zpět cestu k možnosti hrát finále. Protože zákonitě po svých zmíněných vítězných utkáních hráli spolu, dál mohl jít jen jeden. Parťák a trenér Jakuba, Jirka Herda jej přehrál ve třech setech 15:4, 15:8, 17:13. Jakub touto prohrou obsadil krásné 4. místo.

Chápu, když pořád píšu horní pavouk, pak dolní pavouk, to se v tom docela těžko čtenář orientuje, ale pokud si vytisknete ke čtení výsledkové pavouky, docela lehce se v té mé složité komentátorské situaci orientujete. Teď bylo hodně pravděpodobné, že finálový zápas se bude opakovat se stejnými hráči, jako v horním pavouku a to proto, že nejdříve si zahrál Eda s Radkem o postup do finále 17:15, 12:15, 3:15, 8:15 a když Eda prohrál, putoval dolů do pavouka k Jirkovi Herdovi. Oba s Radkem už přeci hráli a v tomto případě lidi z ČRA tvrdí – finále se nehraje !!!! Na to však nechtěl přistoupit nikdo z hráčů !!! Halóóó, ČRA, nikdo z hráčů !!!

O postup zpátky k Radkovi do finále tedy se střetli Eduard Kočvara, hrající za SK Horizont a Jiří Herda z RC LOKO Trutnov. Eda sice 1. set prohrál 11:15, ale ty další zvládl a utkání vyhrál 15:10, 16:6, 16:12. Bojovné i reklamní pokřiky „Horizont !!!“ zabíraly.

FINÁLE !!! Palmovka Praha – Horizont Pec pod Sněžkou!!!, nebo chcete-li, Malý – Kočvara 15:7, 15:12, 17:11. Edo, já vím, nešlo to. Přesto díky za skvělou repre Horizontu. A ještě jednu věc, nebýt nás brňáků, tak ...pššt ... raději to neříkej nahlas, oba to víme moc dobře, a Ty ostatní, necháme přemýšlet. ☺ ☺ ☺

Ředitel hotelu Horizont Ing.Karel Rada přišel osobně předat Tři nej-borci. Zleva: Eduard Kočvara, Radek Malý, Jiří Herda ceny a pogratulovat. V tomto případě Radkovi Malému.

Podněty pro sportovní komisi:

- změnit systém soutěží tak, aby pokud to bude možné, se maximální počet turnajů hrál na dva pavouky, tedy na dvě prohry (názor hráčů je, že je to daleko spravedlivější systém, který dává druhou možnost uspět)

- *tzv. plovoucí žebříček za posledních 12 měsíců, byl spravedlivější, ten současný je krokem zpět a nevyovídá o úspěšnosti hráče za poslední rok, ale hlavně na začátku sezóny jen o tom, kdo odehrál první turnaje a kdo je dosud nehrál. Chápete ČRA, jak je tento typ žebříčku zavádějící a nespravedlivej?*
-